

[Tesdaupf.]

Danmark deltager i i øjeblikket, hører, selv om det er svært, efter min mening til de løb, som kan vindes. Og de lovforslag, som i disse dage forelægges som en helhed, og som det foreliggende lovforslag om en kornordning er en del af, må ses som en spore og en hjælp til at vinde dette løb. Man må, som også både den højtærede finansminister og den højtærede landbrugsminister sagde i deres fremsættelsestaler, alvorligt håbe, at det lykkes. Jeg vil gerne tilføje, at formen for den politiske enighed, hvorunder det lykkes, er mindre væsentlig, end at det lykkes.

Korn er og har altid været en af de mest afgørende værdiskabende og konjunktur-skabende faktorer i hele verden og også i vort land, men samtidig har det været en af de mest svingende faktorer, altfor svingende, kan man roligt fastslå, når man tænker på, at kornprisen i 30erne var 8 kr. pr. 100 kg og nu 65 kr. I et frit samfund kan man lade disse svingninger regulere sig selv og lade korndyrkerne tage tabet og chancen, eftersom verdenskonkurrencen byder det. Men vi er i dag ikke et frit samfund, hvad vor handel og valutasituation angår, og forklaringen på, at vi nu må gribe ind overfor kornet, er, at korn i Europa og herhjemme er en udpræget mangelvare, også hvad brødkornet angår, og da brødkornet er en livsnødvendighed, må der med dette som med andre livsnødvendige mangelvare være kontrol.

Kontrollen må bestå i, at der skaffes brødkorn frem til en pris, som rimeligt svarer til balancen mellem betalingsevnen hos forbrugerne og produktionsomkostningerne hos producenterne. Vi er derfor i mit parti enige i dette forslags bestemmelser om en udskrivning og et opfodringsforbud, der sikrer vort forbrug af brødkorn, og synes derfor, det i den henseende er et rimeligt og rigtigt forslag. Kun på et enkelt, men også meget afgørende punkt, angående tildelingskornet i § 6, finder jeg, der er en absolut fejl, som jeg senere skal komme tilbage til.

Med hensyn til prisen for kornet hænger denne sammen med de andre fremsatte forslag og må derfor ses i forbindelse med disse forslags skæbne, for det er f. eks. klart, at produktionsprisen på korn bl. a. er afhængig af, hvordan det fremtidig vil gå med lønomkostningerne og disses sammenhæng med pristallet.

Men mere korn end det, der skal til for at sikre brød og mel, er der ingen grund til at udskrive. I en samlet økonomisk plan kan der være tale om at lægge loft over kornprisen, men dette loft lægges for foder-

kornets vedkommende simpelthen af sig selv ved, hvor meget det kan betale sig at give for korn til opfodring. Nu vil man måske hævde, at for en mangelvare som foderkorn, vil der blive betalt sortbørspriser. Nej, det vil der ikke, når det drejer sig om køb af en råvare til en produktion, hvor afsætningsprisen ikke bestemmes af producenten alene, og en sådan produktion er jo netop vort smør, flæsk og æg. Vær sikker på, at der ikke er blevet betalt mere for kornet, end det har kunnet betale sig at fodre grisen med det; i forening med grovfoder som sukkerroer og kartofler har det været muligt at udbringe kornet gennem svinene til en pris, som levede en fortjeneste, når man havde købt kornet og opfodret det i det forløbne høstår.

Der er grund til at glæde sig over, at det kornsælgende landbrug i Danmark i de senere år har formået at producere og sælge korn under verdensmarkedets pris, og der kunne ved denne lejlighed være grund til at slå fast, at det derfor heller ikke kan være formålstjenligt for samfundet på forskellige måder at søge de større brug udstykket og nedlagt. Hvad ville man gøre i dag med det foreliggende kornlovsforslag, hvis man ikke havde større ejendomme, der var villige til at producere og aflevere korn på de nævnte betingelser?

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder er der ting, som må drøftes i det udvalg, der vil blive nedsat. Jeg vil gerne af ting, der må drøftes, fremhæve skovkornet og forbeholdsretten, som må gradueres både med hensyn til forbeholdsretten og med hensyn til det korn, man får ved forbeholdsretten, så en græsgård med lille kornareal ikke bliver uretfærdigt behandlet.

Endvidere bør man drøfte, hvornår kornet skal afleveres, og om der ikke bør være en forskellig afleveringspris for tidlig og sen levering. Jeg tror, den højtærede minister bør være opmærksom på, at en sådan forskellig pris ved forskellig afleveringstid bliver nødvendig, hvis man ikke vil risikere at få alt kornet leveret ind på lagrene lige efter høst, hvilket vil blive meget ubekvemt for dem, der skal opbevare det, og for staten.

Men på et enkelt punkt er der, som jeg også nævnte til at begynde med, sket en virkelig misforståelse. Det drejer sig om stk. 4 i § 6. Må jeg for det første til spørgsmålet tildelingskorn, som denne paragraf drejer sig om, i al almindelighed sige følgende: Det må stå klart for enhver, at når man sælger smør, flæsk og æg til udlandet, sælger man i virkeligheden korn, fordi det er grundlaget for disse produktioner; altså